

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

Alarma i desorientació

Caldrà encendre espelmes a tots els sants

Com comentàvem dimarts passat, la invasió russa a Ucraïna no ha comportat només brutalitats humanitàries, també ha accentuat alguns problemes econòmics, entre els quals el preu de l'energia, la inflació i la disminució del creixement econòmic. Els ha accentuat, no els ha causat. Ja es produïen abans de la invasió arreu d'Europa i també a Andorra. Han arribat temps de més dificultats per a les economies privades.

La inflació continuarà pujant amb intensitat durant els pròxims mesos d'enguany i obrirà un esvoranc important a Andorra, país on tendeix a créixer més per la influència de les compres a l'engròs a Espanya, per la qual cosa no s'ha de descartar que arribi a xifres de dos dígitos.

Es deixaran sentir profundes repercussions socials en els sectors que ara ja caminen més justos, ja que la conseqüència final de la inflació serà la consolidació d'un cost de la vida més car. Això en termes de poder adquisitiu.

L'empobriment cada vegada més acusat de moltes famílies andorranes per culpa de l'espiral alcista dels preus necessitaria una orientació clara i ferma, però ja fa temps que la política andorrana, nua de respostes per als grans problemes del país, se situa en posició de desorientació. I això genera alarma en els agents econòmics.

Les empreses, especialment les de mida més petita, pateixen l'increment de costos de subministraments. El sector de la construcció està sent dels més

afectats per l'encariment general.

Quina política econòmica és la més adequada en aquestes circumstàncies?

L'objectiu seria mantenir les condicions de vida de la majoria de la població i evitar la destrucció de teixit productiu, en especial de les petites empreses.

El catàleg de mesures hauria d'incorporar ajudes, però això topa amb la dimensió desconeguda de l'estat i situació dels préstecs concedits per la banca a les empreses, amb la garantia prestada pel Govern, arran de la pandèmia.

Dos anys després de l'atorgament dels primers préstecs, garantits per l'Estat andorrà,

El Govern ha imposat una opacitat total sobre el retorn dels ajuts a les empreses

destinats a ajudar les empreses confrontades a una caiguda dràstica, sinó total, de la seva activitat a causa dels confinaments lligats a la Covid-19, no sabem res de la situació ni dels retorns ni, tampoc, si hi ha molts o pocs préstecs que no s'estiguin retornant.

A casa nostra el Govern ha imposat, davant una silenciosa i silenciada oposició, una opacitat absoluta en aquesta qüestió. Mentre veiem com a França, una democràcia amb tots els ets i uts, hi ha transparència en

el destí dels diners públics emprats en garantir els préstecs.

"No hi ha pas un problema general de no-retorn dels préstecs garantits per l'Estat", afirmava Frédéric Visnovsky, de la Banque de France, a *Le Monde* del 6 d'abril.

Les xifres comunicades per la Banque de France són prou entenedores:

Entre 2020 i 2021 l'Estat francès va garantir uns préstecs totals de 145.000 milions d'euros a 700.000 empreses. Entorn del 90% dels beneficiaris dels préstecs han de començar a retornar-los aquesta primavera del 2022.

Fins i tot la Banque de France ha fet públic que un 16% d'aquells préstecs ja es va retornar el 2021. El risc de morositat, o de fallida, dels retorns s'estima, a França, en un 3,1% del total prestat.

A Andorra no cal preguntar al Consell General què se sap de tot plegat: no se'n sap res.

A partir d'aquesta foscor institucionalitzada caldrà encendre espelmes a tots els sants perquè la situació actual no empitjori les perspectives empresarials i comporti de retruc una dificultat suplementària en el retorn dels préstecs.

La recuperació econòmica és un objectiu prioritari de país, però potser hauríem d'aprendre que el primer acord necessari és posar-se d'acord sobre quines són les prioritats que entre tots es poden compartir.

Si cadascú té les seves, malament.